

SUHANGON KASVILLISUUSINVENTOINTIEN RAPORTTI VUOSI 2004

Aulikki Laine
Teuvo Pääkkölä

LVT

SUHANGON KASVILLISUUSINVENTOINTIEN RAPORTTI VUOSI 2004

Aulikki Laine, FM
Teuvo Pääkkölä, FM

1	INVENTOINNEISTA	1
2	METSÄT	1
2.1	Konttijärven alue.....	1
2.2	Ahmavaaran alue	1
2.3	Lajilista molemmille alueille	2
2.3.1	Pohjakerros	2
2.3.2	Kenttäkerros.....	2
2.3.3	Puu- ja pensaskerros	2
3	SUOT	3
3.1	Yleistä alueen soista.....	3
3.2	Keittoniemenaapa	3
3.3	Siliäniemenaapa	4
3.4	Pekanolampi, Tammalehto ja tien varsi.....	5
3.5	Takalammen ympäristö.....	6

1 INVENTOINNEISTA

Teuvo Pääkkölä inventoi metsäkasvillisuuden kesäkuussa 2004. Inventoinneissa rajattiin maastossa kartalle kangasmaiden metsätyyppi, valtapuuston laji ja puuston kehitysluokka. Metsätyyppien määrittämisessä koko aluetta on käsitelty Peräpohjolan alueena.

Aulikki Laine ja Kaija Helle inventoivat alueen soita 9.-14.7.2004. Suoinventoinneissa selvitettiin suoyhdistymien pääsuotyyppi ja kasvillisuus aikaisemmin inventoimattomilta alueilta. Molempien inventointien tulokset koottiin kartalle ja erillisiksi raporteiksi. Tähän raporttiin on koottu molempien raporttien tiedot. Tämän raportin liitteenä on kartta.

2 METSÄT

2.1 Konttijärven alue

Konttijärven alueen metsätyypit ovat suurimmaksi osaksi (>80 %) tuoretta kangasta (HMT ja LUT). Alueella on vähän kuivahkoa (EMT)- ja lehtomaista kangasta (GMT). Kuivahkot kankaat sijaitsevat lähinnä Konttijärven louhosalueen ympäristössä. Lehtomaiset kankaat sijoittuvat lähinnä Konttijärven ympäristöön. Metsät ovat ikärakenteeltaan nuoria. Alueen metsät koostuvat hakkuu- ja nuori kasvatusmetsä- vaiheen metsistä. Poikkeuksena on laajahko vanhan metsän alue louhosalueen pohjoispuolella, joka on miltei kokonaan tuoretta kangasmetsää. Vanhalla metsällä tarkoitetaan tässä talousmetsää, jonka puusto on tukkipuukokoista. Lahopuuta ja luonnontilaisen kaltaisen metsän rakennepiirteitä alueen metsissä ei ollut kuin erittäin pienialaisesti Siliäniemen aavan pohjoislaidalla ja Konttijärven- Vuolissalon välissä. Alueen metsäluonnon arvokkaita elinympäristöjä ovat pienet avokalliot ja Vuolisseljän pitkä kivikkomuodostuma (hakkuuaukean keskellä). Konttijärven ympärillä on muutama puronvarsi, joista osa on kokonaan tai osittain kaivettu.

2.2 Ahmavaaran alue

Ahmavaaran alueen metsätyyppi on suurimmaksi osaksi (>80 %) tuoretta kangasta (HMT ja LUT). Alueella on vähän kuivahkoa (EMT)- ja lehtomaista kangasta (GMT). Kuivahkot

kankaat sijaitsevat Siliäniemenaavan kaakkoislaidan pienissä kummuissa ja Ahmavaaran pohjoisosassa. Lehtomaiset kankaat sijaitsevat Saukkosuon pohjoispuolella ja Rytisuolta laskevan pienen puron varressa. Metsien ikärakenne on nuori. Alueen metsät koostuvat hakkuu- ja nuori kasvatusmetsä- vaiheen metsistä. Vanhan metsän alueita on Siliäniemenaavan pohjoispuolella, Ruonajoen varressa sekä muutamassa pienemmässä laikussa. Metsäluonnon arvokkaita elinympäristöjä ovat pienet avokalliot, puronvarret ja kaksi suon keskellä sijaitsevaa metsäsaarekettä.

2.3 Lajilista molemmille alueille

2.3.1 Pohjakerros

seinäsammal *Pleurozium schreberi*
metsäkerrossammal *Hylocomnium splendens*
korpikarhunsammal *Polytrichum commune*
kangaskynsisammal *Dicranum polysetum*
rahkasammalet *Sphagnum spp.*

2.3.2 Kenttäkerros

mustikka *Vaccinium myrtillus*
variksenmarja *Empetrum nigrum*
puolukka *Vaccinium vitis-idaea*
juolukka *Vaccinium uliginosum*
suopursu *Ledum palustre*
kultapiisku *Solidago virgaurea*
kevätpiippo *Luzula pilosa*
metsälauha *Deschampsia flexuosa*
vanamo *Linnaea borealis*
metsätähti *Trientalis europaea*
riidenlieko *Lycopodium annotinum*
metsämitikka *Melampyrum sylvaticum*
oravanmarja *Maianthemum bifolium*

2.3.3 Puu- ja pensaskerros

mänty *Pinus sylvestris*
hieskoivu *Betula pubescens*
rauduskoivu *Betula pendula*
kuusi *Picea abies*
haapa *Populus tremula*
kataja *Juniperus communis*

3 SUOT

3.1 Yleistä alueen soista

Inventoiduista avosoista suurella osalla kasvoi meso- ja eutrofiaa indikoivia kasveja, kuten kataja (*Juniperus communis*), punakämmekkä (*Dactylorhiza incarnata ssp. incarnata*), villapääluikka (*Trichophorum alpinum*) ja siniheinä (*Molinia caerulea*). Ravinnerikkain inventoiduista avosoista on Keittoniemenaavan koilliskulmassa, jossa oli kalvakkanevaa, lettonevaa ja pienialaisesti myös Scorpidium-lettoa. Jokaisella avosuolla oli myös oligomesotrofisia suotyyppisiä, kuten suursaranevaa tai tupasvillanevaa. Avosoiden reunat olivat isovarpurämettä tai lakkarämettä, joista suuri osa oli ojitettu. Puustoiset suot olivat yleisesti rämettä, mutta joitakin pienialaisia korpiakin on lähinnä purojen ja lampien rannoilla.

Rytiojan varrella ja Pekanlammen rannalla on ruohoisia, monilajisia korpia. Pekanlampi ja sitä ympäröivät suoalueet muodostavat hienon luonnontilaisen kaltaisen kokonaisuuden ympäröivistä ojituksista huolimatta. Takalammen kaakkoispuolella on monimuotoinen ja luonnontilaisen kaltainen suoyhdistymä, jossa on rimpinevaa, lyhytkorsinevaa ja lettonevaa.

3.2 Keittoniemenaapa

Keittoniemenaavan koillisosan reunoilla on ojitettua isovarpurämettä (1), joka on osaksi ojituksen seurauksesta kuivahtanut ja muuttunut kangasrämeeksi. Kenttäkerroksen vallitsevina lajeina ovat isot varvut, pohjanpaju (*Salix lapponum*) ja sarat (*Carex spp.*) sekä tavalliset ruohot. Suon laidoilla on kosteimmissa osissa korkearuohoista rämettä. Luhdan länsipuolella on kuivempi vyöhyke (2), jossa on hiekkaisia porojen kaivamia routalaikkuja. Nevan kaakkoisosassa on luhtavyöhyke (3), jossa kenttäkerroksen lajiston valtasuhteet vaihtelevat. Saranevan keskiosa on rimpistä (4) ja rimmet ja jänteet kulkevat pohjois-eteläsuuntaisesti. Kasvillisuus on meso ja –eutrofista, muun muassa kataja (*Juniperus communis*), karhunruoho (*Tofieldia pusilla*), siniyökönlehti (*Pinguicula vulgaris*), mähkä (*Selaginella selaginoides*), hoikkavilla (*Eriophorum gracile*) ja siniheinä (*Molinia caerulea*). Suon kaakkoisreunassa on mesotrofista suursararämettä (5), jossa kasvaa mesotrofista ja meso-eutrofista kasvillisuutta muun muassa kataja (*Juniperus communis*), kultapiisku (*Solidago virgaurea*) ja punakämmekkä (*Dactylorhiza incarnata ssp.*

incarnata). Lounaisosassa on isovarpuinen pounikko (6), joka on ojituksen seurauksena kuivahtanut. Ojat ovat osaksi umpeutuneet ja vesi on hakenut uuden uoman. Kivennäismaan rajalla, kaakkoisosassa, on lyhytkorsinevaa.

Keittoniemenaavan koillisin kulma läjitysalueen itäpuolella (7) on mesotrofista lyhytkorsi-kalvakkanevaa ja pieniltä osin lettonevaa ja *Scorpidium*-lettoa, jossa kasvaa lettosammalia, kuten lettolierosammal (*Scorpidium scorpioides*) ja lettoväkäsammal (*Campylium stellatum*). Alue rajoittuu lännessä koekaivauksen läjitysalueeseen ja idässä isovarpurämeeseen.

Punakämmekä (*Dactylorhiza incarnata ssp. incarnata*) kasvaa suolla hyvin runsaana. Muita lajeja ovat muun muassa töppövilla (*Eriophorum scheuchzeri*), kurjenjalka (*Potentilla palustris*), kataja (*Juniperus communis*) ja villapääluikka (*Trichophorum alpinum*). Tien ja nevan välissä on ruohoista korpirämettä, joka muuttuu tien reunalla isovarpurämeeksi (8). Korpirämeellä kasvaa varvuston seassa pajuja ja meso-eutrofisia ruohoja.

3.3 Siliäniemenaapa

Rytiojan ja entisen Saukko-ojan välisellä alueella, koekaivosalueen luoteispuolella on muurain- ja ruohokorpea puronvarren molemmin puolin keskimäärin 15 metriä leveänä vyöhykkeenä. Korvessa (10) on lahpuuta noin 10-15 m³/ha ja pioneerikäppiä. Puusto on hakattu ja paikalla kasvaa kahden metrin korkuinen taimikko, jonka lajeina ovat kuusi (*Picea abies*), hieskoivu (*Betula pubescens*), raita (*Salix caprea*) ja kiiltopaju (*Salix phylicifolia*), pensaina vaivaiskoivua (*Betula nana*) ja pihlajaa (*Sorbus aucuparia*). Kenttä- ja pohjakerroksen kasvillisuus on korpimaisena säilynyttä, muun muassa metsäkurjenpolvi (*Geranium sylvaticum*), lehtovirmajuuri (*Valeriana sambucifolia*), korpikastikka (*Calamagrostis purpurea*), harmaasara (*Carex canescens*). Rytiojan varressa on lähteinen ja rehevä ruohokorpi (11), jossa on runsas lajisto. Puusto hakattu samoin kuin edellisessä korvessa ja pohjakerros on niukka tai se puuttuu.

Korven kaakkoispuolella on mesotrofinen neva, jossa kasvaa meso-eutrofista kasvillisuutta, muun muassa kultapiisku (*Solidago virgaurea*), siniheinä (*Molinia caerulea*), kataja (*Juniperus communis*), rimpivihvilä (*Juncus stygius*) ja punakämmekä

(*Dactylorhiza incarnata ssp. incarnata*). Keskeltä neva on rimpinen ja ruoppainen ja mätäs-, väli- ja rimpipinnat vaihtelevat rytmikkäästi. Suon reunoilla on isovarpu- ja tupasvillarämettä. Etelä- ja itäosa on jo koekaivoksista laskettujen vesien muuttamaa suursaranevaa, jonka ravinteisuus on edelleen muutoksessa; valtalajina on pullosara (*Carex rostrata*). Siliäniemenaavan koilliskulmassa on niukasti mättäinen, mesotrofinen saraneva (13), jonka reunaosissa on näkyvissä luhtaisuutta. Siliäniemenaavan koillisosassa on entinen pelto ja sen eteläpuolella on niitty (14). Pellolla on lehtipuustoa: rauduskoivu (*Betula pendula*), hieskoivu (*Betula pubescens*), raita (*Salix caprea*), muita pajuja (*Salix spp.*), suokelto (*Crepis paludosa*), mesiangervo (*Filipendula ulmaria*) ja huomionarvoisena lajina harajuuri (*Corallorhiza trifida*). Ojat ovat umpeutumassa ja koska inventointiajankohtana vesi oli hyvin korkealla, se valui rinteessä olevan niityn yli.

3.4 Pekanlampi, Tammalehto ja tien varsi

Pekanlampi (18) ja sitä ympäröivät suoalueet muodostavat hienon, luonnontilaisen kaltaisen kokonaisuuden. Pekanlammen itäpuolella on rehevä ojitettu ruohokorpi (17). Kenttäkerroksessa on ruohojen lisäksi varpuja, osittain mustikkakankaan lajeja ja osittain GFiT-lehdon lajeja ja luhtaisuutta. Pekanlammen eteläpuolella on mesotrofista rimpinevaa, jossa kasvaa hyvin monimuotoinen kasvillisuus, lähinnä meso-eutrofisia lajeja, kuten hoikkavilla (*Eriophorum gracile*), myrkkyykeiso (*Cicuta virosa*), liereäsara (*Carex diandra*), pohjannurmikka (*Poa alpigena*) ja heterahkasammal (*Sphagnum warnstorffii*). Lammen länsipuolella lyhytkorsinevaa, jossa tupasluikka (*Trichophorum cespitosum*) on valtalajina.

Tammalehdon luoteispuolella on suoyhdistymä (15-16), joka on reunoilta mesotrofista lyhytkorsi- ja lettonevaa ja keskeltä rimpi- ja suursaranevaa. Nevojen kasvillisuus on meso-eutrofista, muun muassa kataja (*Juniperus communis*), karhunruoho (*Tofieldia pusilla*) ja vilukko (*Parnassia palustris*). Nevan reunalla on isovarpu- ja lakkarämettä ja ennen siihen vaihtumista mättäillä on runsaasti varpuja.

Pohjois-eteläsuuntaisen tien länsipuolella on nimetön suo (19), joka on eteläosastaan luonnontilaisen kaltainen ja rimpinen. Eteläosassa on reheväkko sara- ja ruohoneva, keskiosa on rimpinen ja vetinen. Suon keskiosa on reunaosia rehevää lettonevaa. Nevaa reunustaa isovarpu- ja lakkarämettä. Edellisen eteläpuolella oleva suoalue (20) on hieskoivu- ja

jouhisaravaltaista pounikkaa, jota ojitus on kuivattanut. Tien itäpuolella on kaksi pienialaista korpea, joista pohjoisempi (21) on ruohoinen, ojituksen johdosta kuivahtanut korpiräme. Puustossa mäntyä, kuusta ja koivua lähes tasavertaisesti. Korven kaakkoispuolella on suoalue (22), joka on reunoilta sara- ja isovarpurämettä ja keskeltä saranevaa. Sararäme on nevan reunalla niukkaravinteista, mutta reunoilla ravinteisuus lisääntyy. Eteläisempi metsäkortekorpi (23) on pienialainen (noin 1 ha) ja rajoittuu luoteisosaltaan tiehen. Korvessa on muutama maa- ja pystylahopuu, lähinnä koivua. Ympäröivät metsät ovat mänty- ja koivutaimikkoa ja suot ovat isovarpuvaivaiskoivurämettä: vaivaiskoivu (*Betula nana*), puolukka (*Vaccinium vitis-idaea*), juolukka (*Vaccinium uliginosum*), suopursu (*Ledum palustre*), kangasmaitikka (*Melampyrum pratense*), tupasvilla (*Eriophorum vaginatum*) ja pallosara (*Carex globularis*).

3.5 Takalammen ympäristö

Takalammen ja pohjoisemman Tavilammen välinen avosuo (25-28) on monimuotoinen ja merkittävä kokonaisuus. Ojitukset eivät ole olennaisesti muuttaneet suon ominaispiirteitä ja siellä on paljon meso-eutrofiaa osoittavia kasvilajeja. Nevan lounaisreunalla on lakkarämettä, joka vaihettuu pohjoisempaan isovarpurämeeksi. Isovarpuräme vaihettuu suon keskelle mentäessä sara- ja ruohonevasta lievästi ruoppaiseksi rimpinevaksi. Suon keskiosissa vetisyys lisääntyy ja siellä on paljon avokuljuja, joissa kasvaa näkyvimpinä lajeina pitkälehtikihokki (*Drosera longifolia*) ja luhtavilla (*Eriophorum angustifolium*). Pohjoisosassa on rimpistä lettonevaa, jossa kasvaa muun muassa vaaleasaraa (*Carex livida*) ja luoteiskulmassa on tupasluikkavaltaista lyhytkorsinevaa, jossa kasvaa muun muassa luhtakuusio (*Pedicularis palustris*) ja rimpiruostevilla (*Eriophorum russoleum ssp. russoleum*) sekä ojissa kaarlenvaltikka (*Pedicularis spectrum carolinum*). Liro, niittykirvinen ja kapustarinta pesivät suolla ja olivat äänessä.

Suhangon soiden kasvillisuus selvitys 9.-14.7.2004

Liitteenä mustavalkoinen peruskartta, johon on merkitty juoksevilla numeroinnilla inventoidut alueet. Numerot kasvillisuuslistan otsikossa viittaavat kartan numerointiin. Suurelta osasta kohteita on sammalnäytteet, joista pieni osa vielä määrittämättä. Sammalten määritykset perustuvat ulkonäköön, määrityksiä ei ole tarkistettu mikroskoopilla.

1. Ojitettu isovarpuräme

mänty, *Pinus sylvestris*
 vaivaiskoivu, *Betula nana*
 hieskoivu, *Betula pubescens*
 kanerva, *Calluna vulgaris*
 puolukka, *Vaccinium vitis-idaea*
 juolukka, *Vaccinium uliginosum*
 lakka, *Rubus chamaemorus*
 mesimarja, mesimarja, *Rubus arcticus*
 järviruoko, *Phragmites australis*
 ojissa haparahkasammal, *Sphagnum riparium*
 jouhisara, *Carex lasiocarpa*
 variksenmarja, *Empetrum nigrum*
 punarahkasammal, *Sphagnum magellanicum*
 jokasuonrahkasammal, *Sphagnum angustifolium*
 ruskorahkasammal, *Sphagnum fuscum*

2. Kuivahko routavyöhyke

pullosara, *Carex rostrata*
 kynsisammal, *Dicranum* spp.
 jäkäliä
 hiekkaa

3. Luhtavyöhyke

järvikorte, *Equisetum fluviatile*
 maariankämmeikä, *Dactylorhiza maculata*
 raate, *Menyanthes trifoliata*
 luhtavilla, *Eriophorum angustifolium*
 pullosara, *Carex rostrata*
 jouhisara, *Carex lasiocarpa*
 riippasara, *Carex magellanica*
 korpikastikka, *Calamagrostis purpurea*
 siniheinä, *Molinia caerulea*
 järviruoko, *Phragmites australis*
 kynsisammal, *Dicranum* sp.

4. Rimpinen saraneva/lettoneva

rimmet ja välipinnat
 järvikorte, *Equisetum fluviatile*
 raate, *Menyanthes trifoliata*
 kurjenjalka, *Potentilla palustris*
 luhtakuusio, *Pedicularis palustris*
 leväkkö, *Scheuchzeria palustris*
 pyöreälehtikihokki, *Drosera rotundifolia*
 pitkälehtikihokki, *Drosera longifolia*
 rimpivesiherne, *Utricularia intermedia*
 luhtavilla, *Eriophorum angustifolium*
 rimpivihvilä, *Juncus stygius*
 mutasara, *Carex limosa*
 riippasara, *Carex magellanica*
 jouhisara, *Carex lasiocarpa*
 keräpäärahkasammal, *Sphagnum subsecundum*
 silmäkerihmasammal, *Cladopodiella fluitans*
 silmäkerahkasammal, *Sphagnum balticum*

mätäspinnat

vaivaiskoivu, *Betula nana*
 isokarpalo, *Vaccinium oxycoccos*
 suokukka, *Andromeda polifolia*
 variksenmarja, *Empetrum nigrum*
 kanerva, *Calluna vulgaris*
 kalvaspaju, *Salix hastata*
 kultapiisku, *Solidago virgaurea*
 kataja, *Juniperus communis*
 karhunruoho, *Tofieldia pusilla*
 siniyökönlehti, *Pinguicula vulgaris*
 mähkä, *Selaginella selaginoides*
 tupasvilla, *Eriophorum vaginatum*
 villapääluikka, *Trichophorum alpinum*
 tupasluikka, *Trichophorum cespitosum*
 hoikkavilla, *Eriophorum gracile*
 siniheinä, siniheinä, *Molinia caerulea*
 punarahkasammal, *Sphagnum magellanicum*
 varvikkorahkasammal, *Sphagnum russowii*
 jokasuonrahkasammal, *Sphagnum angustifolium*
 kangasrahkasammal, *Sphagnum capillifolium*
 kalvakkarahkasammal, *Sphagnum papillosum*
 rämelehtisammal, *Polytrichum strictum*

ed. etelään, kuivempi saraneva

kataja, *Juniperus communis*
 mänty, *Pinus sylvestris*, kuivunut kelo
 siniheinä, *Molinia caerulea*
 jouhisara, *Carex lasiocarpa*
 järviruoko, *Phragmites australis*
 suokorte, *Equisetum palustre*
 villapääluikka, *Trichophorum alpinum*
 punakämmeikä, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *inca.*

Ruoppamontut

raate, *Menyanthes trifoliata*
 rimpivesiherne, *Utricularia intermedia*

27. Rimpineva**jätteet**vaivaiskoivu, *Betula nana*luhtakuusio, *Pedicularis palustris*tupasluikka, *Trichophorum cespitosum*villapääluikka, *Trichophorum alpinum*rahkasara, *Carex pauciflora*mähkä, *Selaginella selaginoides***rimmet**pitkälehtikihokki, *Drosera longifolia*raate, *Menyanthes trifoliata*rimpivesiherne, *Utricularia intermedia*pultosara, *Carex rostrata*riippasara, *Carex magellanica*vaaleasara, *Carex livida***28. Lettoneva****jätteet**kataja, *Juniperus communis*siniheinä, *Molinia caerulea*kultapiisku, *Solidago virgaurea*heterahkasammal, *Sphagnum warnstorffii*paakkurahkasammal, *Sphagnum compactum*jokasuonrahkasammal, *Sphagnum angustifolium*keltasompasammal, *Sphlacnum luteum***rimmet**pyöreälehtikihokki, *Drosera rotundifolia*luhtakuusio, *Pedicularis palustris*juurtosara, *Carex chordorriza*äimäsara, *Carex dioica*vaaleasara, *Carex livida*rimpivihvilä, *Juncus stygius*silmäkerahkasammal, *Sphagnum balticum*

Suhangon kasvillisuuskohteiden kuvaukset

Liitteenä mustavalkoinen peruskartta, johon on merkitty punaisella värikynällä juoksevalla numeroinnilla inventoidut alueet. Numerot viittaavat kartan numerointiin ja ovat yhtenevät kasvillisuuslistan numeroinnin kanssa.

Yleistä inventoiduista alueista: Keittoniemenaaavan koillisosa on ojittamattomalta avosualueeltaan lähinnä keskiravinteista nevaa, jossa on kohtalaisen runsaasti meso-eutrofista kasvillisuutta. Ympäröivät alueet ovat lähinnä ojitettua rämettä ja kangasmaalla mäntytaimikkoa. Siliäniemenaaavan koillisosa on saranevaa ja siellä on meso-eutrofista kasvillisuutta. Kaakkoisosassa on jo koekaivausten jätevesien muuttamaa suursaranevaa. Rytiojan varren korvet on hakattu, mutta siitä huolimatta kasvillisuus on säilynyt yllättävän korpimaisena. Pekanlampi ja ympäröivä suoalue muodostavat hienon kokonaisuuden reunakorpien ja rämeiden ojituksista huolimatta. Läheiset avosuot pohjois-eteläsuuntaisen tien molemmin puolin ovat pääosin keskiravinteisia nevoja. Metsät täälläkin nuorta, mäntyvaltaista, taimikkoa. Takalammin kaakkoispuolinen suoyhdistymä erottuu jo ilmakuvasta katsottuna muusta ympäristöstä. Se on erittäin edustava kokonaisuus, jonka lajisto on monimuotoinen.

1. Ojitettu isovarpuräme, joka on osaksi ojituksen seurauksesta kuivahtanut ja muuttunut kangasrämeeksi. Suon laidoilla kosteimmissä osissa korkearuohoista rämettä.
2. Luhdan länsipuolella on kuivempi vyöhyke, jossa on hiekkaisia porojen kaivamia routalaikkuja.
3. Nevan kaakkoisosan luhtavyöhyke. Kenttäkerroksen lajiston valtasuhteet vaihtelevat.
4. Rimpisen saranevan keskiosa, jossa rimmet ja jänteet kulkevat pohjois-eteläsuuntaisesti. Meso ja -eutrofista kasvillisuutta. Länsiosa on ojikkoista muuttunutta, jossa kasvaa kitukasvuista mäntyä. Tässä osassa vallitsevina lajeina ovat isot varvut, pohjanpaju (*Salix lapponum*) ja sarat (*Carex spp.*) sekä tavalliset ruohot.
5. Suon kaakkoisreunan mesotrofinen suursararäme. Mesotrofista ja meso-eutrofista kasvillisuutta.
6. Nevan lounaisosan isovarpuinen pounikko, joka on ojituksen seurauksena kuivahtanut. Ojat ovat osaksi umpeutuneet ja vesi on hakenut uuden uoman. Kivennäismaan rajalla, kaakkoisosassa, on lyhytkorsinevaa.
7. Mesotrofinen lyhytkorsineva- kalvakkaneva, pieniltä osin lettoneva/letto, jossa lettosammalia. Rajoittuu lännessä koekaivauksen läjitysalueeseen ja idässä isovarpurämeeseen. Punakämmekkää (*Dactylorhiza incarnata ssp. incarnata*) hyvin näkyvästi.
8. Ruohoinen korpiräme tien ja nevan välissä. Varvuston seassa kasvaa pajuja ja meso-eutrofisia ruohoja. Muuttuu tietä kohti mentäessä isovarpurämeeksi.
9. Ojissa runsaasti villoja.
10. Rytiojan ja entisen Saukko-ojan välinen alue, koekaivosalueen luoteispuolella. Muurain- ja ruohokorpea puronvarren molemmin puolin keskimäärin 15 metriä leveänä vyöhykkeenä. Lahopuuta noin 10-15 m³/ha ja pioneerikäpiä. (Saukko-ojan eteläpuolelle ei päässyt ojan leveyden vuoksi). Metsä on hakattu ja paikalla kasvaa taimikko, jonka lajeina kuusi (*Picea abies*), hieskoivu (*Betula pubescens*), raita (*Salix caprea*) ja kiiltopaju (*Salix phylicifolia*), pensaina

Suhangon kasvillisuuskohteiden kuvaukset	
	vaivaiskoivua (<i>Betula nana</i>) ja pihlajaa (<i>Sorbus aucuparia</i>). Uusi puusto on noin kahden metrin korkuista. Kenttä- ja pohjakerroksen kasvillisuus korpimaisena säilynyttä.
11.	Lähteinen ja rehevä ruohokorpi Rytiojan varressa. Lajisto on runsas, puusto hakattu samoin kuin edellä, pohjakerros on niukka tai se puuttuu.
12.	Mesotrofinen neva, jossa meso-eutrofista kasvillisuutta. Keskeltä neva on rimpinen ja mätäs-, väli- ja rimpipinnat vaihtelevat rytmikkäästi. Keskellä myös ruoppaisuutta ja suo muutenkin hyvin vetinen. Suon reunoilla on isovarpu- ja tupasvillarämettä. Etelä- ja itäosa on jo koekaivoksista laskettujen vesien muuttamaa suursaranevaa, jonka ravinteisuus edelleen muutoksessa. Valtalajina pullosara (<i>Carex rostrata</i>).
13.	Siliäniemenaavan koilliskulma, niukasti mättäinen mesotrofinen saraneva, reunaosissa luhtaisuutta
14.	Siliäniemenaavan koillisosa, entinen pelto ja sen eteläpuolinen niitty. Pellolla on lehtipuustoa, rauduskoivu (<i>Betula pendula</i>), hieskoivu (<i>Betula pubescens</i>), raita (<i>Salix caprea</i>), muita pajuja (<i>Salix sp.</i>). Ojat ovat umpeutumassa ja koska inventointiajankohtana vesi oli hyvin korkealla, se valui rinteessä olevan niityn yli.
15.	Mesotrofinen lyhytkorsineva, joka keskeltä rimpinen ja suursarainen. Meso-eutrofista kasvillisuutta. Reunoilla, isovarpurämeen laidalla, varpukasvillisuutta.
16.	Räme on pääosin isovarpuista, osaksi lakkarämettä. Pajuja jonkin verran.
17.	Pekanlammen itäpuolella on rehevä ojitettu ruohokorpi. Kenttäkerroksessa on ruohojen lisäksi varpuja, osittain MT-kankaan lajeja ja osittain GeFIT-lehdon lajeja ja luhtaisuutta.
18.	Pekanlammen eteläpuolella on mesotrofista rimpinevaa, jossa hyvin monimuotoinen kasvillisuus, mm. meso-eutrofisia lajeja. Lammen länsipuolella lyhytkorsinevaa, jossa tupasluikka on valtalajina. Pekanlampi ja sitä ympäröivät suoalueet muodostavat hienon, luonnontilaisen kaltaisen kokonaisuuden.
19.	Nimetön suo tien länsipuolella on eteläosastaan luonnontilaisen kaltainen ja rimpinen. Eteläosassa on reheväkhö sara- ja ruohoneva, keskiosa on rimpinen ja vetinen. Suon keskiosa on reunaosia rehevämpää lettonevaa. Nevaa reunustaa isovarpuräme.
20.	Hieskoivu- ja jouhisaravaltainen pounikko, jota ojitus on kuivattanut.
21.	Ojituksen johdosta kuivahtanut korpikäme, jossa myös ruohoisuutta. Puustossa mäntyä, kuusta ja koivua lähes tasavertaisesti.
22.	Reunoilta rämettä ja keskeltä saranevaa. Sararämeen ravinteisuus on nevan rajalla niukempaa, mutta reunoilla ravinteisuus lisääntyy ja mesotrofisuuden ilmentäjälajeja ilmestyy lisää.
23.	Rämeen ja mäntykankaan keskellä on pienialainen (noin 1 ha) metsäkortekorpi, joka rajoittuu luoteisosaltaan tiehen. Muutama maa- ja pystylahopuu, lähinnä koivua. Ympärillä mänty- ja hieskoivutaimikkoa. Ympäröivillä rämeillä isovarpu-vaivaiskoivurämettä: vaivaiskoivu (<i>Betula nana</i>), puolukka (<i>Vaccinium vitis-idaea</i>), juolukka (<i>Vaccinium uliginosum</i>), suopursu (<i>Ledum palustre</i>), kangasmaitikka (<i>Melampyrum pratense</i>), tupasvilla (<i>Eriophorum vaginatum</i>) ja pallosara (<i>Carex globularis</i>).

Suhangon kasvillisuuskohteiden kuvaukset

24. Takalammin eteläpuoleinen tupasvillanevavaltainen avosuo, jonka tie katkaisee

25. Lakkaräme, pohjoisempaa isovarpuräme nevan reunoilla.

26. Takalammen ja pohjoisemman Tavilammen välinen avosuo, joka on monimuotoinen ja merkittävä kokonaisuus. Ojitukset eivät ole olennaisesti muuttaneet suon ominaispiirteitä. Paljon meso-eutrofiaa osoittavia kasvilajeja. Uloinna tupasvillaa kasvava isovapuräme joka vaihettuu suon keskelle mentäessä sara- ja ruohonevasta lievästi ruoppaiseksi rimpinevaksi. Liro, niittykirvinen ja kapustarinta pesivät suolla ja olivat äänessä.

27. Vetisyys lisääntyy, paljon avokuljuja, kaunista. Pitkälehtikihokki (*Drosera longifolia*) ja luhtavilla (*Eriophorum angustifolium*) näkyvimpinä lajeina.

28. Lettonevaa, jossa selvä rimprien ja jänteiden vaihtelu, luoteiskulmassa tupasluikkavaltaista lyhytkorsinevaa, jossa rimpiruostevilla (*Eriophorum russoleum* ssp. *russoleum*) ja ojissa kaarlenvaltikka (*Pedicularis spectrum carolinum*).

SUHANGON KASVILLISUUSRAPORTIN KARTAN MERKINTÖJEN
SELITYKSET
Karttaan on merkitty väreillä kangasmetsäkasvillisuuden aluskasvillisuustyytit.
Kirjaimilla on merkitty puuston kehitysluokka. Numeromerkinnät viittaavat
suokasvillisuuden inventoituihin kasvillisuuskohteisiin.
<u>Aluskasvillisuutta merkitsevät värit:</u>
 EMT
 HMT
 LUT
 GMT
 Kallio
<u>Puuston kehitysluokka:</u>
V Vanha metsä (puusto tukkipuukokoista)
K Kasvatusmetsä
Kn Nuori kasvatusmetsä
Kv Vanha kasvatusmetsä
T Taimikko
H Hakkuu
<u>Numerot:</u>
Suokasvillisuusinventointien kohdenumerot.

